

פרשת ואתחנן פרק ג-ד: תחינה ומסקנות מהנאום ההיסטורי עמוד ב: מקבילות

כב ואתחנן אל-ה', בעת ההוא לאמר. כד א-דני ה' אתה החלות להראות את-עבדך את-גדלך ואת-גדך החזקה אשר מי-א-ל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשך וכגבורתך. כה אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן: החר הטוב הזה והלבנון. כו ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי; ויאמר ה' אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. כז עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך: כי-לא תעבר את-הירדן הזה. כח וצו את-יהושע וחקקהו ואמצהו: כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה. כט ונשב בגיא מול בית פעור.

א ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים, אשר אנכי מלמד אתכם, לעשות-למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ, אשר ה' אלהי אבותיכם, נתן לכם. ב לא תספו, על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם, ולא תגרעו, ממנו-לשמר, את-מצות ה' א-להיכם, אשר אנכי, מצוה אתכם. ג עיניכם, הראות, את אשר-עשה ה', בבעל פעור: כי כל-האיש, אשר הלך אחרי בעל-פעור-השמידו ה' א-להיך, מקרבך. ד ואתם, הדבקים, בה', א-להיכם-חיים כלכם, היום. ה ראה למדתי אתכם, חקים ומשפטים, כאשר צוני, ה' א-להי: לעשות כן-בקרב הארץ, אשר אתם באים שמה לרשתה. ו ושמתם, ועשיתם-כי הוא חכמתכם ובינתכם, לעיני העמים: אשר ישמעו, את כל-החקים האלה, ואמרו רק עם-הכם ונבון, הגוי הגדול הזה. ז כי מי-גוי גדול, אשר-לו א-להים קרבים אליו, כה' א-להינו, בכל-קראנו אליו. ח ומי גוי גדול, אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים, ככל התורה הזאת, אשר אנכי נתן לפניכם היום. ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך, כל, ימי חייך; והודעתם לבניך, ולבני בניך. י יום, אשר עמדת לפני ה' א-להיך בחרב, באמר ה' אלי הקהל לי את-העם, ואשמעם את-דברי: אשר ילמדון ליראה אתי, כל-

הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-בניהם, ילמדון. יא ותקרבנו ותעמדון, תחת החר; והחר בער באש, עד-לב השמים-חשך, ענן וערפל. יב וידבר ה' אליכם, מתוך האש: קול דברים אתם שמעים, ותמונה אינכם ראים זולתי קול. יג ויגד לכם את-בריתו, אשר צוה אתכם לעשות-עשרת, הדברים; ויכתבם, על-שני לוחות אבנים. יד ואתי צוה ה', בעת ההוא, ללמד אתכם, חקים ומשפטים: לעשותכם אתם-בארץ, אשר אתם עברים שמה לרשתה. טו ונשמרתם מאד, לנפשתיכם:

כי לא ראיתם, כל-תמונה, ביום דבר ה' אליכם בחרב, מתוך האש. טז פן-תשחתו-ועשיתם לכם פסל, תמונת כל-סמל: תבנית זכר, או נקבה. יז תבנית, כל-בהמה אשר בארץ; תבנית כל-צפור כנף, אשר תעוף בשמים. יח תבנית, כל-רמש באדמה; תבנית כל-דגה אשר-במים, מתחת לארץ. יט ופן-תשא עיניך השמימה, וראית את-השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צבא השמים, ונדחת והשתחית להם, ועבדתם-אשר חלק ה' א-להיך, אתם, לכל העמים תחת כל-השמים. כ ואתכם לקח ה', ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים, להיות לו לעם נחלה, ביום הזה. כא וה' התאנף-בי, על-דברכם; וישבע, לבלתי עברי את-הירדן, ולבלתי-בא אל-הארץ הטובה, אשר ה' א-להיך נתן לך נחלה. כב כי אנכי מת בארץ הזאת, אינני עבר את-הירדן; ואתם, עברים, וירשתם, את-הארץ הטובה הזאת. כג השמרו לכם, פן-תשכחו את-ברית ה' א-להיכם, אשר פרת עמכם; ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה ה' א-להיך. כד כי ה' א-להיך אש אכלה הוא: א-ל קנא

כה כי-תוליד בנים ובני בנים, ונושנתם בארץ; והשתחתם, ועשיתם פסל תמונת כל, ועשיתם הרע בעיני ה' א-להיך, להכעיסו. כו העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ, כי-אבד תאבדון מהר, מעל הארץ, אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: לא-תאריכו ימים עליה, כי השמד תשמדון. כז והפיץ ה' אתכם, בעמים; ונשארתם, מתי מספר, בגוים, אשר ינהג ה' אתכם שמה. כח ועבדתם-שם א-להים, מעשה ידי אדם: עץ ואבן-אשר לא-יראו ולא ישמעו, ולא יאכלו ולא יריחו. כט ובקשתם משם את-ה' א-להיך, ומצאת: כי תדרשנו, בכל-לבבך ובכל-נפשך. ל בצר לך-ומצאוך, כל הדברים האלה; באחרית, הימים, ושבת עד-ה' א-להיך, ושמת בקלו. לא כי אל-רחום ה' א-להיך, לא ירפך ולא ישחיתך; ולא ישכח את-ברית אבתיך אשר נשבע להם. לב כי שאל-נא לימים ראשנים אשר-היו לפניך, למן-היום אשר ברא א-להים אדם על-הארץ, ולמקצה השמים, ועד-קצה השמים: הנהייה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו. לג השמע עם קול א-להים מדבר מתוך-האש, כאשר-שמעת אתה-ויחי. לד או הנסה א-להים, לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי, במסות באתת ובמופתים ובמלחמה ובניד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים: ככל אשר-עשה לכם ה' א-להיכם במצרים-לענין. לה אתה הראת לדעת כי ה' הוא הא-להים: אין עוד מלבדו. לו מן-השמים השמיעך את-קלו ליסרך; ועל-הארץ, הראך את-אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש. לז ותחת כי אהב את-אבתיך ויבחר בזרעו אחריו; ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים. לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך-מפניך; להביאך לתת-לך את-ארצם נחלה-ביום הזה. לט ונדעת היום והשבת אל-לבבך כי ה' הוא הא-להים בשמים

ממעל ועל-הארץ מתחת: אין עוד. מ ושמת את-חקיו ואת-מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו-ולמען תאריך ימים על-האדמה אשר ה' א-להיך נתן לך כל-הימים.

ביטויים זהים
ביטויים זהים
למצוות הקהל
(לא, יב-יג) לומר
שהמשך מתן תורה
בטקס הקהל
לפני כל.

ביטויים זהים
ביטויים זהים

רמזים לאליהו בהר
הכרמל שם העם
אמר כד אחרי ירדות
האש מן השמים
מלכ"א יח,לט

ביטוי של
קשור
לבריות או
שמירת הגוף
אלא שמירת
הנפש מפני
עבודה זרה.

ה' א-לוהיך -
רמז"ן-ביטוי זה
מדת הדין
המקנא בניו.
כך בכל ט'

ביטוי בפי ל יט
העידתי בכם
היום את-
השמים ואת-
הארץ.
ביטוי שיופיע
בתחילת
פרשת התשובה
פי' ל ב ושבת
עד-ה' א-להיך
ושמת בקלו

רחב כד אומרת
ביהושע ב, יא
כי ה' א-להיכם
הוא א-להים
בשמים ממעל
ועל-הארץ
מתחת

Parashat VaEt'hanan

The structure of the Book of *Devarim* (Deuteronomy) is chiastic with an AB-BA format. In *Parashat VaEt'hanan* we find a chain of expressions that are clearly those that Moshe feels are essential to the future of the Jewish people. These include not only *Matan Torah*, but also a once-every-seven-year-ceremony – *hakhe* – that is hinted to in our *parasha* and repeated in detail at the end of the book. We find yet another mention of the prohibition against idolatry, a wrongdoing that would be a constant albatross to the Jews through the end of the First Temple period. Finally, Moshe reminds us that there are witnesses to these covenants – the Heavens and Earth – that will be the vehicles for punishment in the event that the Children of Israel do not keep their agreements.

These elements appear at the beginning of *Sefer Devarim*, and then, again at its close, where we find the testimony of the Heavens and Earth in *Parashat Ha'azinu* and the laws of idolatry together with the laws of *Hakhel* and the story of *Matan Torah* in *Parshiyot VaYakhel-Pekudei*. Indeed, the structure of the Book of *Devarim* (Deuteronomy) is chiastic with an AB-BA format.